

สรุปและข้อเสนอแนะ

ความอยู่รอดขององค์การนั้นเป็นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่จะต้องเกือบมุ่งเน้นและกันเพื่อประคับประคองให้องค์การอยู่รอดตลอดไป ในแต่ละองค์การนั้นย่อมมีปัญหาอยู่ในศ้า และยังต้องเผชิญภัยที่คุกคามมาจากการนอก การท่องค์การได้รับเริ่มก่อตั้งจนจบสามารถยืนหยัดอยู่ได้มั้นต้องฝ่าฟันอุปสรรคและข้อซัดข้องนานานัปการ การศึกษาเพื่อการจัดตั้งแต่แรกเริ่มนั้นก็ประสบกับวิกฤติการณ์ร้าย-แรงมากบ้างน้อยบ้างตามแต่สภาวะงานขององค์การนั้น ไม่มีองค์การใดที่สามารถจัดตั้งขึ้นได้โดยไม่มีอุปสรรคและการพันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ง่ายดายนัก ประการแรกสุด องค์การต้องต่อสู้กับอิทธิพลจากกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ที่มีขององค์การนั้นเป็นเหี้ยวและง่ายต่อการครอบครองหรือยึดห้ำลายทึ่งไป นอกจากว่าองค์การที่เพิ่งจัดตั้งจะสามารถแสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือกำไรที่กลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์จะได้รับเป็นค่าตอบแทน นอกจากนั้นองค์การยังต้องต่อสู้กับคู่แข่งซึ่งตั้งมาก่อนแต่มีสักษะงานที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน โอกาสที่องค์การเก่าจะก่อสั่นแกลงหรือใช้รัฐกิจกรรมเข้าไปร่วมอยู่กับองค์การเก่าย่อมเป็นไปได้ง่าย ทั้งนี้ เพราะองค์การใหม่ยังขาดประสบการณ์ ขาดกำลังเงิน และขาดการสนับสนุนจากบุคคลหรือน่วยงานภายนอก โดยเฉพาะองค์การทางธุรกิจที่มีการแข่งขันในทางตลาดแล้ว องค์การเก่าย่อมพยายามทุกวิถีทางที่จะกัดกินไม่ให้องค์การใหม่ตั้งขึ้นมาเพื่อศึกษาได้ องค์การเก่าอาจใช้กลยุทธ์หลอกล่อให้ลูกค้าไขว้เขวในผลิตภัณฑ์ หรือระดมเงินทุนให้มากขึ้น เพื่อทำการลดราคาในสินค้าที่แข่งขันกัน จนองค์การใหม่ไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ เพราะย่อมไม่มีลูกค้าคนใดที่ต้องการซื้อสินค้าที่มีชื่อแปลกใหม่และมีคุณภาพเหมือนสินค้าที่เคยใช้ แต่ราคา กับแพงกว่า องค์การเก่าที่มีทุนมากย่อมยินดีที่จะเสียงการขาดทุนในระยะแข่งขันจนหมดคู่ต่อสู้ แล้วสิ่งที่น้ำราคางานได้ตามใจชอบ ปราภูภารณ์ เช่นนี้มีภูภูมิเสื่อมในสังคมทุนนิยมและก็ไม่สามารถจะซื้อขายได้ไว้ ให้คิดได้ เพราะแต่ละฝ่ายก็อ้างถึงความอยู่รอดและปฏิบัติตามกติกาของการค้าแบบเสรีที่ต้องมีการแข่งขันกัน เมื่อว่าสังคมที่พัฒนาได้มากขึ้นมาเพื่อค้าจุนองค์การใหม่ไว้ แต่ก็แน่นอนที่สุด ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงเลี่ยงหักขององค์การเก่าที่ได้ทางไว้ ปัญหาเช่นนี้

จะยังคงอยู่และก็ไม่มีผู้ใดจะสามารถกระซิบอีกต่อไปได้ เพราะองค์การเก่าได้ปฏิบัติตามครรลองของกฎหมาย ซึ่งไม่มีเหตุผลจะให้ถูกลงโทษได้

ถ้าหากองค์การใดที่ได้รอดตัวซึ่งไม่ได้โดยขอแยกออกจากองค์การแม่นั้น ก็จะประสบอุปสรรคหนา ๆ อาทิเช่น การท่องค์การแม่ไม่ยินยอมให้แยกตัวออกเป็นอิสระหรือถ้าฝ่ายไม่ได้ องค์การแม่อาจจะให้แยกตัวออกได้แต่ก็ยังเข้าควบคุมบ้าง ซึ่งก่อให้เกิดความไม่มีอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งองค์การใหม่ก็ย่อมต้องหาแรงสนับสนุนจากองค์การหรือบุคคลภายนอกให้เข้าช่วยเหลือ เพราะฉะนั้น โอกาสท่องค์การใหม่จะกำเนิดขึ้นได้และยินหยัดด้วยตนเองก็ต้องใช้เวลานาน และการต่อสู้ที่ยืดเยื้อ กว่าจะรอดพ้นจากวิกฤติการณ์ต่าง ๆ จนสามารถที่จะอยู่รอดได้ก็จะบังสะบอมพอสมควร

การอยู่รอดขององค์การนั้น มีขั้นตอนที่จะประสบภัยการคุกคามจากภายนอกเท่านั้น แต่สิ่งที่เป็นภัยตระหนักรู้ขององค์การก็เกิดจากภายในองค์การเองด้วย ซึ่งได้แก่ โครงสร้างขององค์การตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในนั้น การสร้างโครงสร้างขององค์กรถ้าไม่ทิพอ ย่อมทำให้การบริหารงานไม่สมถุกผลและเมื่อโครงสร้างมีข้อบกพร่องมาก โอกาสที่จะศึกษาและเมื่อเข้ามาร่วมงานด้วยกัน ก็ต้องรับภัยทางการปฏิบัติงานนั้น องค์การต้องสร้างกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนสร้างกลไกสำหรับการควบคุม การลดช่องว่างในการปฏิบัติงานและใช้เทคนิคการบริหารงานอย่างใหม่ เข้าช่วย เพื่อให้ความล้มเหลวขององค์การนั้นอยู่ในระดับต่ำ และโอกาสอยู่รอดก็มีมากขึ้น

หนทางความอยู่รอดขององค์การอีกปัจจัยหนึ่งที่สืบว่าสำคัญมากก็คือคนที่ปฏิบัติงานในองค์กรนั้น ๆ ซึ่งข้อเดียวนี้ได้จำแนกพฤติกรรมแต่ละประเภทของเจ้าหน้าที่ไว้แล้วนั้น ถึงแม้จะเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและต้องใช้เวลาในการศึกษาวางแผนเจ้าหน้าที่ในตัวแห่งต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับพนักงานของแต่ละคน แต่ถ้าทำได้ก็จะช่วยให้องค์การนั้นมีพลังแข็งแกร่งขึ้น นอกจากนั้นการใช้ระบบคุณธรรมในการบริหารงานก็มีส่วนสำคัญ ทราบได้ก็ตามที่การพิจารณาในการจ้าง การดำรงตำแหน่ง หรือเลื่อนตำแหน่งของบุคลากรยังขึ้นอยู่กับความสามารถและความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน เพราะเจ้าหน้าที่ซึ่งมาจากระบบอุปถัมภ์มักจะมีความซื่อสัตย์จริงรักภักดีต่อผู้มีพระคุณมากกว่าที่จะลงรักภักดีต่องค์การที่ตนทำงานอยู่ และจะทำให้รักภูมิและภักดีสังเวยของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้รับความยุติธรรมเสียไป

ศักดิ์ของความอ่อนรอดขององค์การที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความซัดเย้ยภาษาในระหว่างเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้วยกัน แม้ว่าความซัดเย้ยจะเป็นสิ่งที่หลอกเลี้ยงไม่ได้และจะคงอยู่กับองค์การตลอดไป ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีส่วนที่จะแก้ไขข้อซัดเย้ย และสร้างสมพันธ์ไมตรีต่อกัน โดยยึดหลักประณีตประนอมเข้าหากันและสร้างจุดร่วมในอุดมการร่วมกันที่อาจช่วยบรรเทาความซัดเย้ยส่วนบุคคลลงได้บ้าง

ในการบริหารงานสหปัจจัยบัน ผู้นำแบบประชาธิปไตยเรียกว่า เป็นแบบที่เน้นความร่วมกับสถานการณ์ คือต้องเรียนรู้ว่า ความต้องการของกลุ่มคนที่มีอยู่ในบุคคล การบริหารเน้นหนักไปในทางที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดี ส่งเสริมให้มีการปรึกษาหารือและเปิดโอกาสให้ผู้อ่อนไหวบังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นเต็มที่ ผู้บังคับบัญชาทำตัวเป็นหัวผู้ฟังและให้คำแนะนำ ปฏิบัติงานโดยมีความไว้วางใจต่อกัน มีการร่วมมือประสานงานกันอย่างจริงจัง และเต็มใจ

แม้ว่าที่กล่าวมานี้จะเป็นการมองปัญหาเพียงบางด้านของปัญหาทั้งหมดที่มีผลกระทบกระเทือนต่อความอ่อนรอดขององค์การ แต่ปัญหาที่พบบ่อยมากนี้ก็เป็นปัญหาใหญ่ ๆ และเป็นปัญหาหลักของทุกองค์การที่ต้องประสบอยู่ ถ้าผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาได้เล็งเห็นผลร้ายจากปัญหาต่าง ๆ และร่วมมือช่วยกันแก้ไข ชัดเป็น หรือบรรเทา ก็เชื่อว่าองค์การนี้จะสามารถประกอบอ่อนรอดได้นานเท่านาน หากไม่มีโรคแทรกซ้อนมาคุกคามจนองค์การนั้นต้องฟังทะเลาะลง.